

DE MELCHISEDECH QVIS FVERIT Epistola .V.

Esaiæ & Moyfi quomodo alius ministeriũ recusarit; alius vltro se offerens dura perpeffus fit i alio loco disputauimus; sed ne videremur aliquid præterisse eorũ; quafi iudæi Deutron vocant vel Deutroffis; & in quibus vniuersam scientiã ponunt; nũc breuiter illud attigamus; quare in hebræo fit positũ; & quis ibit nobis? Sicut eni i Genesi dicit: Faciamus hominẽ ad imaginem & similitudinẽ nostrã; ita & hoc puto dictũ; & quis ibit nobis? Nobis autẽ quibus alijs existi mandũ est; nisi patri & filio & spiritui sancto? quibus vadit quicũq; eorũ obsequiũ voluntati. Et in eo quidẽ q̄ vnus loquẽtis persona pponitur; diuinitatis est vnitas. In eo vero q̄ dicit nobis; personarũ diuersitas indicat. Legimus in cãticis canticorũ vocẽ spõsi dicẽtis ad sponsam: Surge veni proxima mea; sponsa mea; colũba mea; quia ecce hyems transijt; pluuia abiit sibi. Quando eni anima in cogitatione tranquillitatẽ sentit; quãdo supra petrã fundata est; & fides eius alta radice fixa est; vniuersi tẽptationũ fluctus sibi pertranseũt; & ei non pertranseũt; qui tẽtatur. Notãdũ autẽ quomodo ad id qd̄ dñs dixerat; quẽ mittã; & quis ibit nobis? Propheta ex pte respõderit. Ecce ego; mitte me; & de sequenti tacuerit; intelligens nullũ hominẽ dignũ esse qui deo pergeret; & omne iter suũ eius faceret esse qui mitteret; quã humilitatẽ dñs aduertens; q̄ se sequẽdi putaret in dignũ; impauit sequẽtia dicens. Vade. Septuaginta; Et dixit ego sum; mitte me. Aquila & Theodotion; Ecce adsum; mitte me. Symmachus; Ecce mitte me; deus qui vocat ea quã non sunt quasi sint; & qui dixit; Ego sum qui sum. Et alibi; Qui ẽ misit me; quos cũq; vocauerit; statim facit subsistere; qd̄ satis claret exemplis in viuẽte Matheo euãgelista; & in Lazaro quadriduano iam mortuo; qui statim vt sunt vocati a domino; & ille sepulchrũ auaritia reliquit; & ille suã mortis. Quoniã oia quã absq; eo sunt; non sunt. Vnde ppheta purgatus a vitijs ausus est dicere; Ecce ego sum; licet in latinis codicibus propter interpretũ varietatem sum non sit appositũ. Quidã obseruandũ putant; ad quos pphetas mittẽtis aut missi sermo dicatur; qd̄ est grãtia apostolus. Et hanc esse differentiã volunt; vt quicũq; mittant; & propheta sint pariter & apostoli; ad quos vero mittentis sermo nõ ponit; tm̄ propheta sint; quod ego superflũ puto. Et quia semel ad tractatũ istius vocabuli venimus. Sciendũ; Syleam collegam Pauli lingua hebrã apostolũ dicit; qui cum eo nõnullas epistolas scribit. Et vitiose Siluanus legitur pro Sylea; cum Siluanũ in apostolorũ actibus non legamus.

Hieronymus ad Euagriũ presbyterũ de Melchisedech; reprehendẽs eos qui putabant illum vel angelum fuisse vel spiritũ; scilicet docens illũ scdm̄ veteres interpretes hominẽ & regẽ fuisse; qui tyrum facer dotij gesserit saluatoris; & scdm̄ hebræos Sem fuisse primogenitus Noe; exponens etiã quod eo scribit Genesi. xvi. apud apostolũ ad Hebræos. vij. c.

Epistola .V.

Missi volumẽ mihi ἀνὴν ἡ ἀνοδὸς ἰσοτόν id ẽ. sine titulo; & nescio utrũ tu de titulo nomẽ subtraxeris; an ille qui scripsit; vt periculũ fugeret disputãdi; auctorem noluerit confiteri; qd̄ cũ legissem; intellexi famosissimã quãstionẽ sup̄ põtifice Melchisedech illuc plurimis argumẽtis esse perductã; vt docere conatus sit; eum qui benedixit rãto patriar̄chã diuiniõis naturã fuisse; nec de hominibus æstimandũ. Et ad extremũ ausus est dicere spiritũ sanctũ occurrisse Abrae; & ipsum esse qui sub hominis figura visus sit. Quõ autẽ spiritus sanctus panẽ vinũq; protulerit; & decimas prãdã quas Abraã victus quatuor regibus reporta ret accepit; omnino tãgere noluit; petisq; vt quid mihi vel de scriptore vel de quãstione videat respondeã. Fateor volui dissimulare sententiã; nec me periculoso miscere tractatui; in quo qd̄ cũq; dixissem; reprehẽsores habiturus forẽ. Sed rursũ cũ epistolã legerem; & inuenissem extrema pagella miris me obstationibus adiuratũ ne spernerẽ peccatorẽ; reuolui veterẽ libros; vt viderem quid singuli dicerẽt; & tibi quasi de multorũ consilio responderẽ; statimq; in fronte Geneleos primã homeliarũ Origenis repperi scriptã de Melchisedech; in qua multiplici sermone disputans illuc deuolutus est; vt eũ angelũ diceret. Iisdẽq; pene argumentis quibus scriptor tuus de spiritũ sancto; ille de sup̄nis virtutibus est locutus. Transiui ad Didymũ sectatorẽ eius; & vidi hominẽ pedibus in magistrũ ijsse sententiã; verti me ad Hippolitũ Merenãũ Eusebiũ cesariẽ. & Emiscenũ Apollinarẽ quoq; & nostrũ Eustachium; qui primus Antiochenã ecclesiã episcopus cõtra Arriũ clarissimã tuba bellicũ canticũ cecinit; & de præbẽdi horũ omniũ opinio nes diuersis argumẽtationibus ac diuerticulis ad vnũ compitũ peruenisse; vt dicerẽt; Melchisedech hominẽ fuisse ac chananeũ; regẽ vrbis Hierosolymã quã primũ Salẽ; postea Hiebus; ad extremũ Hierusalẽ appellata sit; nec mirũ esse si sacerdos dei altissimi describat absq; circũfisione & legalibus cerimonijs & genere Aaron; cũ Abel quoq; & Enoch & Noe placuerint deo; & victimas obtulerint; & in Iob volumẽ legimus; q̄ ipse & oblator munere fuerit; & sacerdos; &

B